
Vergaderjaar 2002–2003 Nr. 160

---

28 787 (R 1733)

Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden, de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van het Groothertogdom Luxemburg en de Federale Regering van de Federale Republiek Joegoslavië betreffende de terug- en overname van personen die niet of niet meer voldoen aan de voorwaarden voor binnenkomst of verblijf op het grondgebied van de andere overeenkomstsluitende staat; Belgrado, 19 juli 2002

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 29 januari 2003

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 7 februari 2003. De wens dat het verdrag aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens een van de Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of door de Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen onderscheidenlijk van Aruba te kennen worden gegeven uiterlijk op 9 maart 2003.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, eerste en tweede lid, en artikel 5, eerste en tweede lid, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 19 juli 2002 te Belgrado totstandgekomen Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden, de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van het Groothertogdom Luxemburg en de Federale Regering van de Federale Republiek Joegoslavië betreffende de terug- en overname van personen die niet of niet meer voldoen aan de voorwaarden voor binnenkomst of verblijf op het grondgebied van de andere overeenkomstsluitende staat (Trb. 2002, 152).¹

Een toelichtende nota bij dit verdrag treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt voor Nederland en de Nederlandse Antillen gevraagd.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht hogergenoemde stukken op 7 februari 2003 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. G. de Hoop Scheffer

---

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

TOELICHTENDE NOTA

Algemeen

Het advies van de Raad van State van het Koninkrijk wordt niet openbaar gemaakt, omdat het zonder meer instemmend luidt (artikel 25a, vijfde lid j° vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).

Het onderhavige verdrag vormt tezamen met andere verdragen van dezelfde strekking, zoals laatstelijk de voor het Koninkrijk der Nederlanden parlementair goedgekeurde overnameverdragen met de Baltische Staten, respectievelijk Estland (Brussel, 3 februari 1999; Trb. 1999, 78), Letland (Brussel, 9 juni 1999; Trb. 1999, 117) en Litouwen (Brussel, 9 juni 1999; Trb. 1999, 119), een uitvloeisel van hetgeen reeds verschillende malen met de Staten-Generaal over de betekenis van dergelijke overnameverdragen is besproken.

Het verdrag regelt de voorwaarden waaronder en de wijze waarop de overname plaatsvindt van eigen onderdanen en onderdanen van derde landen.

De overnameverdragen strekken ertoe de feitelijke uitzetting van vreemdelingen ten aanzien van wie op basis van het nationale recht tot verwijdering is beslist, te vergemakkelijken. De uitoefening van de op grond van de Vreemdelingenwet 2000 bestaande bevoegdheid om uit te zetten wordt vergemakkelijkt, doordat de aangezochte staat op voorhand erkent onder bepaalde omstandigheden tot toelating verplicht te zijn. Door de totstandkoming van het onderhavige verdrag wordt derhalve de medewerking verzekerd van de Joegoslavische autoriteiten bij de terugkeer van eigen onderdanen en onderdanen van derde landen die eerder in de Federale Republiek Joegoslavië hebben verbleven, wier verblijf alhier moet worden beëindigd nadat ten aanzien van hen onherroepelijk tot verwijdering is beslist op basis van de Vreemdelingenwet 2000. Deze medewerking wordt mede gerealiseerd doordat praktische afspraken zijn gemaakt omtrent de te volgen procedure met betrekking tot een verzoek tot overname, doordat is vastgelegd hoe de Joegoslavische respectievelijk de Belgische, de Luxemburgse of de Nederlandse nationaliteit kan worden vastgesteld of verondersteld en doordat is vastgelegd onder welke voorwaarden partijen gehouden zijn onderdanen van derde landen over te nemen.

De praktijk heeft geleerd dat door het bestaan van dergelijke afspraken bijvoorbeeld de procedures die moeten leiden tot het vaststellen van de identiteit en nationaliteit van vreemdelingen aanzienlijk worden bekort en dat deze met grotere zekerheid kunnen worden vastgesteld. Dit heeft tot gevolg dat verwijdering na het onherroepelijk worden van het vonnis eerder kan plaatsvinden, hetgeen met name van belang is met betrekking tot personen ten aanzien van wie op grond van de Vreemdelingenwet 2000 vrijheidsontnemende of -beperkende maatregelen zijn opgelegd. Het verdrag regelt voorts de voorwaarden waaronder en de wijze waarop partijen gehouden zijn de doorgeleiding over elkaars grondgebied toe te staan van naar derde landen te verwijderen personen.

In het onderhavige verdrag wordt geen verplichting aangegaan tot het verwijderen van personen. Het verdrag bevat ook geen bepalingen die wijziging brengen in de rechtsbescherming die een vreemdeling naar het nationale recht van partijen geniet.

Hoewel in de titel en de preambule de regeringen als verdragsluitende partijen worden genoemd, zal het verdrag uiteraard tussen de staten gelden.

Zoals hierboven reeds is aangegeven, is over het onderwerp overname en de betekenis van dergelijke verdragen verschillende keren met de Staten-Generaal gesproken, onder andere in het kader van Schengen (zie Kamerstukken II 1985/86, 19 326 voor het op 14 juni 1985 te Schengen tot

stand gekomen Akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen, alsmede Kamerstukken II 1991/1992 en 1992/1993, 22 140 voor de op 19 juni 1990 totstandgekomen Overeenkomst ter uitvoering van het Schengen-Akkoord) en uiteraard bij de parlementaire behandeling van vergelijkbare verdragen met bijvoorbeeld: Frankrijk (Parijs, 16 april 1964, Trb. 1964, 122), de Bondsrepubliek Duitsland (Bonn, 17 mei 1966; Trb. 1966, 166), Oostenrijk (Wenen, 15 februari 1965; Trb. 1965, 60), Slovenië (Wenen, 16 november 1992; Trb. 1992, 197), en Roemenië (Boekarest, 6 juni 1995; Trb. 1995, 155; Kamerstukken II 1999/2000, 26 890).

In gemeen overleg tussen regering en parlement is gebleken dat het goed is om, waar mogelijk en zinvol, overnameverdragen tot stand te brengen. Het afsluiten van het onderhavige verdrag past dan ook in dit beleid (zie ook Kamerstukken II 1995/1996, 23 530, nr. 16, blz. 3; Kamerstukken II 1998/1999, 26 646, nr. 1). Tegen deze achtergrond is ervoor gekozen het onderhavige verdrag ter stilzwijgende goedkeuring aan de Staten-Generaal voor te leggen.

Artikelsgewijze toelichting

Artikelen 2 tot en met 6

Deze artikelen zien op de terugname van eigen onderdanen van de verdragsluitende partijen.

Ingevolge artikel 2 zijn partijen op verzoek van de andere overeenkomstsluitende staat gehouden eigen onderdanen die niet of niet meer voldoen aan de op het grondgebied van het verzoekende land geldende voorwaarden voor binnenkomst of verblijf, terug te nemen. Dit geldt ook voor voormalige onderdanen van de aangezochte partij van wie na binnenkomst op het grondgebied van de verzoekende partij de nationaliteit is ontnomen en die niet een andere nationaliteit of ten minste een naturalisatietoezegging van de verzoekende partij hebben gekregen. Artikel 3 formuleert enkele uitzonderingen op de verplichting tot terugname. Op grond van artikel 4, tweede lid, worden de documenten door middel waarvan de identiteit en de nationaliteit van betrokkene worden aangetoond of redelijkerwijs kunnen worden verondersteld, in het Protocol tot uitvoering van deze Overeenkomst omschreven. De artikelen 5 en 6 bevatten procedurele bepalingen.

Artikelen 7 tot en met 9

Deze artikelen hebben betrekking op de overname van onderdanen van derde landen die niet of niet meer voldoen aan de op het grondgebied van de verzoekende partij geldende voorwaarden voor binnenkomst of verblijf. Artikel 7 regelt onder welke voorwaarden het andere land gehouden is onderdanen van een derde land over te nemen. Op grond van het derde lid worden de gegevens en documenten door middel waarvan de verplichtingen tot overname worden aangetoond of redelijkerwijs kunnen worden verondersteld, omschreven in het Protocol tot uitvoering van deze Overeenkomst. Artikel 7 omvat voorts een aantal procedurele bepalingen. Artikel 8 kent enkele uitzonderingen op de verplichting tot overname.

Artikel 10

Ingevolge dit artikel zijn de partijen bij het verdrag verplicht de doorgeleiding over hun grondgebied van onderdanen van derde landen toe te staan, mits de toelating tot het land van bestemming en de verdere doorreis door eventueel andere landen zijn gewaarborgd.

Artikelen 11

Dit artikel ziet op de bescherming van persoonsgegevens die ten behoeve van de uitvoering van dit verdrag worden verstrekt.

Artikel 12

Op basis van dit artikel is op de dag van ondertekening van het onderhavige verdrag tevens een Protocol tot uitvoering ervan totstandgekomen. Het Protocol geeft procedurevoorschriften en benoemt de bevoegde instanties en te benutten grensovergangen. Het geeft voorts uitwerking aan artikel 4, tweede lid, en artikel 7, derde lid, van de Overeenkomst. Het Protocol dat hierbij eveneens ter goedkeuring wordt voorgelegd, betreft uitsluitend de uitvoering van het verdrag, zodat eventuele wijzigingen ervan op grond van artikel 7, onderdeel b, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen geen parlementaire goedkeuring behoeven, behoudens het bepaalde in artikel 8 van die Rijkswet.

Bij het Protocol is een achttal bijlagen gevoegd; formulieren die ten behoeve van de overnameprocedure door de bevoegde instanties gebruikt worden. Wijziging van de bijlagen, waarvan de inhoud van uitvoerende aard is ten opzichte van de bepalingen van het Protocol waar de bijlagen onderdeel van vormen, behoeft op grond van artikel 7, onderdeel f, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen geen parlementaire goedkeuring, tenzij de Staten-Generaal zich thans het recht tot goedkeuring terzake voorbehouden.

Artikelen 13 tot en met 18

Deze artikelen betreffen een in te stellen comité van deskundigen, de kosten verbonden aan terug- en overname, de relatie van deze Overeenkomst tot andere verdragen, alsmede de inwerkingtreding, geldigheidsduur, schorsing en opzegging van de Overeenkomst.

Koninkrijkspositie

Ingevolge artikel 16 kan de toepassing van het verdrag worden uitgebreid tot de Nederlandse Antillen en Aruba. Het verdrag zal mede voor de Nederlandse Antillen gelden. De regering van Aruba maakt geen gebruik van de mogelijkheid van uitbreiding.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
H. P. A. Nawijn

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. G. de Hoop Scheffer